

Sygn. akt II Ka 160/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Marka Kempki

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2023 r.

sprawy **J. W.**

oskarżonego z art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 1 kk i

A. D. oskarżonego z art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 19 grudnia 2022 r. sygn. akt II K 181/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżycielki posiłkowej A. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 160/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 19 grudnia 2022 r., sygn. II K 181/19****1.2. Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny – pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<u>Naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk,</u> polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonych, co doprowadziło do błędnego uznania przez Sąd, że brak jest w realiach niniejszej sprawy podstaw dla przyjęcia po stronie oskarżonych odpowiedzialności z tytułu wadliwie wykonanej konstrukcji budynku, a co za tym idzie stworzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa dla utraty życia i zdrowia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w zakresie okoliczności wskazanych w treści zarzutu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut powyższy, pozbawiony uzasadnienia i jakiegokolwiek rozwinięcia myśli apelującego, stwarza sytuację, w której		

Sąd Odwoławczy zmuszony jest domyślać się jaka jest esencja zastrzeżeń w odniesieniu do zaskarżonego wyroku. Autor apelacji nie rozwinął bowiem dlaczego uważa, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo, dowolnie ocenił wyjaśnienia oskarżonych J. W. i A. D.. Dla przyznania racji skarżącemu nie wystarczy podniesienie zarzutu, że Sąd Rejonowy dopuścił się uchybienia i ograniczenie się do wyrażenia przekonania, iż inaczej należało ocenić dowody. Polemika z oceną zaprezentowaną przez Sąd I instancji ma wartość dopiero wtedy, gdy wskazuje argumenty podważające tę ocenę. Sąd ad quem w ocenie wyjaśnień w/w podsądnych dokonanej przez Sąd a quo nie stwierdził obrazy przepisu art. 7 kpk, braku logiki w podanych argumentach, czy też sprzeczności ze wskazaniami wiedzy, czy też doświadczenia życiowego. Korelacja tych wyjaśnień ze wskazaniami wiedzy – a konkretnie z opinią biegłego T. K. z zakresu budownictwa – była przy ferowaniu zaskarżonego wyroku kluczowa.

Rozważając drugą część zarzutu z petitum, podkreślić należało, iż z uzasadnienia

pierwszoinstancyjnego płynie kategoriyczny wniosek o oparciu przez Sąd Rejonowy konstatacji co do braku podstaw do przyjęcia po stronie oskarżonych odpowiedzialności z tytułu wadliwie wykonanej konstrukcji budynku (a co za tym idzie braku stworzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa dla utraty życia i zdrowia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu) nie w oparciu o twierdzenia podsądnych (jak wynikałoby z tegoż zarzutu), lecz w oparciu o opinię biegłego T. K.. Skoro

<p>określone dowody - w tym przypadku wyjaśnienia oskarżonych – nie stanowiły jedynej przyczyny poczynienia przez Sąd I instancji danego ustalenia, u podstaw którego leżał inny kluczowy dowód w postaci opinii biegłego – taka redakcja zarzutu, z jaką Sąd Odwoławczy miał do czynienia w sprawie niniejszej, nie mogła przynieść oczekiwanego rezultatu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p><u>Naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk i art. 167 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk</u>, poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym dokonanie ustaleń bez przeprowadzenia czynności dowodowych (zaniechanie przeprowadzenia dowodu) – opinii biegłego sądowego w zakresie budownictwa w zakresie zlecenia ekspertyzy staniu technicznego (ekspertyzy konstrukcyjno-budowlanej) budynku lotniskowego położonego w m. W. przy ul.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>(...), co doprowadziło do błędnego uznania przez Sąd, że brak jest w realiach niniejszej sprawy podstaw dla przyjęcia po stronie oskarżonych odpowiedzialności z tytułu wadliwie wykonanej konstrukcji budynku, a co za tym idzie stworzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia i zdrowia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w zakresie i okolicznościach wskazanych w treści zarzutu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie stwierdził obrazy wskazanych przez skarżącego przepisów art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 167 kpk i art. 193 § 1 kpk. Sąd jako gospodarz postępowania karnego w fazie jurysdykcyjnej może oczywiście przeprowadzać dowody z urzędu, ale tylko wówczas, gdy dostrzeże ku temu ważne powody. Naruszenie art. 167 kpk może mieć miejsce wówczas, gdy zaniechano przeprowadzenia dowodu, mimo że zachodziły ku temu uzasadnione przesłanki, a jego uzyskanie było niezbędne dla prawidłowego wyrokowania, a nie podyktowane poszukiwaniem ewentualnego wsparcia dla irrelevantnych procesowo tez (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.04.2021 r., sygn. II KK 405/20, LEX nr 3229488).</p> <p>Od tego w ocenie Sądu ad quem wyjść należało oceniając dążenia apelującego, który w zarzucie z pkt 2 wniesionego środka odwoławczego domagał się uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenia dowodu w postaci ekspertyzy stanu technicznego budynku. Na rozprawie</p>		

odwoławczej, na podstawie art. 170 § 1 pkt 3 kpk, oddalono ów wniosek, gdyż w przekonaniu Sądu Okręgowego, dowód ten jest nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności istotnych dla ustalenia odpowiedzialności oskarżonych. Mając na uwadze, że od ujawnienia wad konstrukcyjnych budynku i powstania uszkodzeń opisanych przez oskarżycielkę posiłkową minęło 6 lat, niemożliwym jest obecnie rzetelne ustalenie okoliczności, które wywołały powstanie tych uszkodzeń ze względu na postępujący procesu niszczenia budynku zachodzący z innych przyczyn, m.in. wynikający z faktu jego nieużywania przez ten okres.

W orzecznictwie wskazuje się, że nieprzydatny jest wniosek, który stracił już swoją wartość poznawczą i dokładnie taki charakter w przekonaniu Sądu Okręgowego miałyby uzupełnienie postępowania dowodowego zgodnie z postulatem pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej. Nie rozwiałoby to bowiem nasuwających się wątpliwości związanych z przyczynami pogarszającego się stanu technicznego domu letniskowego A. M. (1).

Już wskazane przez Sąd a quo (k. 868 verte) okoliczności dotyczące fundamentów wykonanych samodzielnie przez inwestora A. Z., a nie przy wykorzystaniu usług oskarżonych, skorelowane z ich posadowieniem na pochyłym terenie, nie pozwalały na poczynienie stanowczych ustaleń faktycznych, a tylko takie stanowią warunek skazania. Ustalenie winy powinno być bowiem pewne i wolne od wątpliwości. Inwestor i poprzedni właściciel budynku wykonywał

zawód inżyniera budownictwa, zmian dotyczących wykonawstwa w stosunku do zatwierdzonego projektu dokonywał autorytatywnie i ów fakt Sąd ferując wyrok również musiał mieć na względzie w kontekście odpowiedzialności karnej oskarżonych.

Przestępstwo, określone w art. 160 § 2 i 3 kk jest przestępstwem skutkowym i dla jego dokonania konieczne jest zaistnienie skutku w postaci obiektywnie istniejącego potencjału niebezpieczeństwa utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Narażenie na to niebezpieczeństwo ma mieć charakter konkretny. Ustawodawca wymaga, aby było to niebezpieczeństwo bezpośrednie. Bezpośredniość tę rozumieć należy jako nieuchronne następstwo dalszego niebezpiecznego dla życia lub zdrowia rozwoju sytuacji albo jako wysokie prawdopodobieństwo jego wystąpienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26.01.2016 r., sygn. V KK 342/15, LEX nr 1977834).

Owej bezpośredniości rozumianej jako jedno ze znamion czynu z art. 160 § 1 kk zabrakło w sprawie niniejszej. A. Z. przez wiele lat mieszkał w przedmiotowym domu, a po jego śmierci mieszkała w nim oskarżycielka posiłkowa. Żadne z nich do 2016 roku nie zgłaszało jakichkolwiek uwag. Brak było kategoriycznych dowodów, iż stan bezpośredniości narażenia istniał już od chwili zakończenia inwestycji i z czasem postępował coraz dalej, będąc wynikiem działania tylko i wyłącznie oskarżonych, którzy pracowali przy budowie domu w 1999 roku. Zważyć bowiem należy na wynikające z opinii biegłego ustalenia

o nieprzeprowadzaniu przez właścicieli budynku obowiązkowych pięcioletnich kontroli oraz niepodejmowaniu działań mających na celu utrzymanie budynku w należyтым stanie technicznym i estetycznym. Istotne znaczenie mają także zeznania J. K. – inspektora PINB w G., który także w momencie ujawnienia wad budynku, w 2016 r. stwierdził, iż budynek ten nie zagraża zawaleniem i z tego względu nie zakazano jego użytkowania.

Istotą procesu karnego jest to, aby sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej oraz aby zostały uwzględnione przy tym także prawnie chronione interesy pokrzywdzonego (art. 2 § 1 pkt 3 kpk). Proces karny nie może natomiast przekształcać się w proces cywilny, gdzie badane są nade wszystko kwestie rozmiaru szkody, środków służących do ich kompensacji, czy też uwzględnione zostaje przyczynienie się do powstania szkody drugiej strony sporu. W związku z tym sąd w postępowaniu karnym nie może prowadzić postępowania dowodowego na życzenie stron, w sytuacji w której zapadnie wyrok uniewinniający, a znaczenie ma tylko i wyłącznie odpowiedzialność cywilna, albowiem odnośnie do sporu o tym charakterze ustawodawca przewidział inną, właściwą drogę. Zwrócić należało uwagę, iż oskarżycielka posiłkowa zainicjowała postępowanie karne dopiero wtedy, gdy ubezpieczyciel odmówił jej wypłaty odszkodowania. Niewątpliwie nastąpiła szkoda w jej majątku, aczkolwiek nie w wyniku przestępstwa, bo tego z art. 160 § 3 kk przypisać oskarżonemu nie było można w sposób pozbawiony wątpliwości, a

w takiej sytuacji Sąd zarówno I, jak i II instancji zobligowany jest respektować zasadę in dubio pro reo.

W orzecznictwie wprost wskazuje się, iż proces karny nie służy temu aby skonfliktowane strony załatwiały swoje interesy i rozstrzygały swoje roszczenia o charakterze cywilnym przy pomocy sądu karnego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 marca 2019 r., sygn. II AKa 354/18, KZS 2019 nr 6, poz. 98, Legalis Numer 2123095).

Puentując, Sąd I instancji w sposób pozbawiony uchybień, winy oskarżonych nie stwierdził, co zyskało pełną aprobatę Sądu Odwoławczego.

Wniosek

- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak było w petitum wniesionego środka odwoławczego osobno sformułowanego wniosku o uzupełnienie postępowania dowodowego w ściśle określonym, pożądanym przez skarżącego kierunku, aczkolwiek ów wniosek jasno wynikał z treści zarzutu z pkt 2. Powyżej omówiono już dlaczego Sąd Okręgowy go nie uwzględnił.

Bezzasadność zarzutu głównego warunkowała bezzasadność wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy niniejszej do

Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot utrzymania w mocy

Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk i art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd Okręgowy zasądził od oskarżycielki posiłkowej A. M. (2) na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych za II instancję.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana